

A bethesdai beteg és Jézus

Lectio: Jn 5,1-9

Textus: Jn 5,6-7

Az „ezek után” időhatározó az előző fejezethez irányít bennünket, amikor Jézus beszélget a Jákób kútjánál a samáriai asszonnyal, aztán meggyógyítja a királyi udvari ember fiát. Ezek után az ünnepen Jézus felmegy Jeruzsálembe.

A zsidóknak három nagy ünnepük volt:

1. A pászkabarány ünnepe,
2. Pünkösöd, vagy az aratás ünnepe,
3. Az úgynevezett sátoros ünnep.

Ezek az ünnepeken minden hithű zsidó kötelességének tartotta, hogy felmenjen Jeruzsálembe, aki a fővárostól 30 km-es körzetben lakott. De a világ minden tájáról összesereglettek ilyenkor a zsidók Jeruzsálemben.

Jézus is felmegy, talán az aratás ünnepén Jeruzsálembe. Nagyon meg kellene tanulnunk nekünk is Jézustól, hogy megbecsüljük az ünnepeinket. Sokan még karácsonykor sem jönnek el a templomba. Pedig az ünnepnapokat és vasárnapokat (nyugalom napját) azért rendelte Isten, hogy megtartsuk, mert erre nekünk van szükségünk. Ilyenkor megpihen a megfáradt ember és a templomban hálát adhat az elvesztett javakért, Istent magasztalja és az Ige alapján megtanulja az Isten szerinti életet.

Lehet ünnep nélkül is élni, de nem jó. Az ember belefárad a sok munkába, a lelke elsekélyesedik. Először idegeskedik, aztán zúgolódik, majd felmondja az idegrendszer is a szolgálatot és ilyenkor már Isten ellen is lázad. Isten rendelkezései, parancsolatai ellen lehet lázadni, azokat ki lehet játszani, de az Isten büntetését nem kerüli el az ilyen ember.

S még valamit szívetekre helyezek: Ha még Jézus is, Isten Fia is fontosnak tartotta, hogy Istennel beszélgesse imádkozva az ünnepen (és nem csak az ünnepen, hanem a hétköznapiakban is), akkor hidd el, testvérem, hogy nekünk még inkább szükségünk van ezekre a beszélgetésekre, imádkozásokra!

Amint megy Jézus Jeruzsálem felé, először a közelében levő Bethesdába megy. Bethesda magyarul azt jelenti, hogy a „*könyörület háza*”, vagy a „*gyógyulás háza*”. S valóban itt könyörült, itt gyógyította meg az Úr Jézus a 38 éve beteg embert.

Egy ősi szövegben így nevezik: Bethzátá. Ez pedig azt jelenti: „*olajbogyók háza*”. Milyen szemléletes és sokat mondó ez a kifejezés is! Ugyanis arra gondolhatunk, hogy az olajbogyót kipréselik az olaj kinyerése érdekében.

Sok emberi élet ehhez hasonló. Préselődik az ember. Préselődünk a bajok, a problémák által, a bűneink által. Aztán préselődünk a betegség a gyász által is és még annyi minden van, ami nyom, nyomaszt bennünket. Spurgeon azt mondta, hogy amikor egy lelkipásztor préselődik, az áldott dolog, mert az olaj a gyülekezet fejére csorog. Nos, ha magunkat királyi papságnak tartjuk, akkor adódik a felismerés, hogy mindnyájunk préselődése hasznára válik valakinek, vagy valakiknek a családban és a gyülekezetben. Ne méltatlankodj hát, testvérem, a préselés miatt.

Ott vannak a présben, de a kegyelem és a könyörület állapotában, Bethesdában is a betegek. Milyen betegek?

1. *Vakok*. Mennyi vak van ma is. Nem látják bűneiket, elesett voltukat, stb.
2. *Sánták*. Illés azt mondja a népnek: Meddig sántikáltok kétfelé? Ma is így sántikál a világ nagy része. Egy kis istentisztelet – aztán marad minden a régi. Egy kis imádkozás és utána rohanás. Egy kis Ige – legyünk már túl rajta! S nem használ semmit.
3. *Aszkórosok, vagyis sorvadtak*. Ma sok embernek sorvad a lelke...

Jézus keresi ezeket a betegeket. Keresi a ma Bethesdájába, mert kegyelmet és könyörületet akar adni a sajtolás után. Meglátja a 38 éve beteget.

Testvérem, én nem tudom, hogy mennyi ideje vagy beteg. Én sokkal több éven át voltam beteg, míg Jézus reám talált egy lelkipásztor szolgatársam által és tőlem is megkérdezte az Úr: **Akarsz-e meggyógyulni?** Most pedig tőled kérdezi ugyanezt: Akarsz-e meggyógyulni? Ne dugd be a füledet! Ne ülj úgy itt a templomban, hogy ez a kérdés egyik füleden bemegy, a másikon meg ki és nem felelsz reá! Az a beteg akkor, ott felelt: **Uram, nincs emberem!**

Ugyanis nem mindenki gyógyult meg ott Bethesdában. A gyógyvíznek, csak időnként volt hatása, amikor a forrás felbuzgott. Nem természetes ez, s hogy az akkori ember megértse, hát a szentíró így írja: Időnként angyal szállt a tóra...

Igen, angyal. Isten küldötte! Az Isten erejével! A te életed poshadt tava felbuzgott-e már? Angyalok próbálják ezt elérni! Szól a hitves: jöjj, imádkozzunk együtt, olvassuk együtt a Bibliát! S te maradsz a poshadt vízben... Már megszoktad... Jól van ez így... Eddig is így volt...

Szól a szülő a gyermeknek: ne a rossz társaságot keresd! Ne azokat, akik sem Istent, sem embert nem tisztelnek! S neked jó az a társaság, mert szórakozni lehet... Alkoholt lehet inni,...mértéktelenül! Élvezni, habzsolni lehet a kéjt... stb.

Bethesdánál az ököljog uralkodott. Az emberek tülekedtek, egymást lökdösték, hogy a gyógyvízbe mehessenek. Mi lenne, ha manapság istentisztelet előtt tülekednének a gyülekezeti tagok, hogy bejussanak a templomba az élet, a gyógyulás vizéhez. Lehetne kulturáltan is, emberi módon is, de sajnos még nem tartunk itt!...

Jézus ott megkérdi a beteget: Akarsz-e meggyógyulni? S jön a válasz: Uram, nincs emberem... A lényegét mondja. Nem beszél mellé! Az csak természetes, hogy meg akar gyógyulni, de hát hogyan lehetséges ez, ha nincs embere? Ő pedig nem tud járni!

Te mit felelsz Jézus kérdésére? Neked van-e embered? A férjed „embered”? A feleséged „embered”? Vagy a gyermeked, a barátod, a gyülekezeti tagod: „embered”? Tudunk-e mi egymásnak „embere” lenni, vagyis olyanok, akik mások gyógyulását segítik elő.

Nem tudok eleget hálát adni az Istennek, azért a szolgatársamért, aki egyszer az én „emberem” volt és „Bethesdánál”, Biatorbágyon gyógyulásra leltem. Tudod, testvérem, ez a világ tele van olyan emberekkel, akik még nem is tudják, hogy betegek. Van szemük, lábuk, testileg épek, csak hát a lelki életük... Az enyém is ilyen volt. De megkérdezett az Úr: Akarsz-e meggyógyulni? – egy ember által.

Tudod, hogy miért van annyi beteg az egyházunkban? Tudod, hogy miért van annyi üres pad a református templomban? Mert nem végezzük a missziót! Mert nem megyünk el a templomkerülőkhöz és nem kérdezzük meg tőlük, hogy mi a baj. Kérdezni kell az emberektől: Akarsz-e meggyógyulni? Neked elég az, ha te már egészséges vagy? Nem szeretnéd, hogy más is Jézus közelében Jézus által gyógyulást találjon? Talán a hitvesed, a gyermeked, az unokád...

Ha te Jézusban vagy és Jézus te benned, akkor „embere” lehetsz a betegeknek... Egyébként jézus az az ember, az Ember Fia, aki Isten Fia, aki emberré lett, hogy a mi „Emberünk” legyen! Hogy meggyógyuljunk s általa mások is meggyógyuljanak.

Énekeljük hát:

Az áldott orvos közeleg,

A drága Főpap, Jézus.

Szava szívünk enyhíti meg,

Egyetlen üdvünk, Jézus.

Halld, mit zeng az égi kar

Édes visszhangjaival!

Szívemben is zeng e dal:

Jézus, Jézus, Jézus!

Elmúlik minden fájdalom,

E drága névtől, Jézus!

Édes örömmel hallgatom,

A Te nevedet Jézus! Refr.

S ha egykor égbe térhetünk,

Előttünk lesz majd Jézus.

Trónjánál zendül énekünk,

E drága névtől Jézus! Refr.

MRÉ. 446,1.4.7.

Ámen.

Biharszentjános, 2015.01.11.

Csomay Árpád.